

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֲבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֻדְשׁ יִתְרוֹ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ט - חלק ב'

קונטרס 842

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

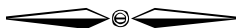
יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

מקום ומקום, ושִׁכְרוּ גְדוֹל מְאֹד, וּלְכָךְ מִצְוָה גְדוֹלָה לְחַזְקוֹ עַל הַזְכוּי הַרְבִּים הַזֶּה, וְזִכְוֹתוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי יָגוֹן עָלָיו וְעַל כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ וְלִכְל הַעוֹזְרִים לוֹ.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן כְּבוֹד הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ:

הַרְבַּ זְבוּלוֹן הַמְּבוֹרָגָר, מְחַבֵּר סְפָרֵי שְׁעָרֵי זְבוּל י"ד חֲלָקִים

**מִכְתָּב בְּרָכָה וְחִזּוּק מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בְּנִגְלָה
וּבְנִסְתָּר הַמֻּקְבָּל בְּעַל "יַם הַחֲכָמָה" שְׁלִיט"א**

יַעֲחֵק מְאִיר מְאֲרָגְנִשְׁטֵעֵרֵן

רֵאשִׁי יִשִּׁיבַת "תּוֹרַת חֲכָם", לְתוֹרַת הַנִּגְלָה וְהַנִּסְתָּר

פַּעֲיָה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

בְּסִיעָתָא דְשְׁמַיָא, שְׁנֵי בַתְרָא כ"ז לְמַטְמוֹנֵי"ם תַּש"ע לַפ"ק, פַּעֲיָה"ק

תּוֹכֵב"א.

הֵן נוֹדַע בִּיהוּדָה וּבִישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ שֶׁל כ"ק הַמְּאֹר הַגְּדוֹל הַמְּפָרָסִם לְשׁו"ת הַגַּה"צ מוה"ר שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א אֲדַמו"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א, וְכַאֲשֶׁר יַעֲיִדוֹן עֲשָׂרוֹת חֲבוּרֵי הַמְּעִידִים עַל מַעֲשֵׂה תַקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ בַּתּוֹרָה, וְעַל פְּעֻלַּת צְדִיק לְחַיִּים לְגִדֵּר פְּרָצֵי הַחוּמָה בְּפָרָם בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה רַבּוֹת בְּשָׁנִים כֵּן יִרְבוּ, וְהִנֵּה זֶה עֲתָה יְהוּדָה יַעֲלֶה לְהַרְבּוֹת פְּעֻלִים בְּקִרְבַּי הָעַם עַל דְּבַר לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּה, וְהַגְּדִיל לַעֲשׂוֹת בְּיַסְדּוֹ שְׁעוּרִים רַבִּים בְּסֵפֶר הַזֶּה בְּכַמָּה עָרִים, וְאַסְף אִישׁ טְהוֹר מִכָּל דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ קַמְאֵי וּבַתְרָאֵי הַמְּדַבְּרִים בְּסִגְלַת לְמוֹד הַזֶּה וּקְרָאוּ בְּשֵׁם סֵפֶר 'אוֹר הַזֶּהר', גַּם זָכָה לְהַדִּיר וְלַהֲדַפִּיס מִחֲדָשׁ סְפָרֵי הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים, וְלְמוֹתֵר לַעֲלוֹת בְּהַסְכָּמָה עַל גְּבָרָא רַבָּא כְּגוֹן דָּא דְּאִיתְּמַחֵי גְבָרָא וְיִהְלֵלוּהוּ בְּשְׁעָרִים בְּכָל תְּפִוצוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּם מִן הַמוֹתֵר לְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח הַדְּבַר הַטּוֹב שֶׁעָשָׂה בְּעַמּוֹ בְּקִרְוֵי נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְעַסֵּק הַקְּדוּשׁ

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

דלמוד ספר הזהר, ומקדמת דנא מצינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו בשער רוח הקדש (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי "שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיצמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, והן הובא בספר שבחי האר"י דפוס ישן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמוד בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר) הביא משמיה דרבנו האר"י שנתן תקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים זהר, וכיוצא בו כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיך (נתיב התורה שביל א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מזידטשוב נהג כן, וכן מצינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריץ (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, ועין עוד המעשה הנורא המובא בספר בן ביתי על אבות, ואין כאן מקומו להאריך.

והגם דבהיותו קורא ספר הזהר לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרב חיד"א בספר מורה באצבעות אות מ"ד "למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו הוא תקון גדול לנשמה". וכן כתב בספרו שם הגדולים מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרך עץ חיים, והמקדש מלך בספרו פסא מלך על התקונים (תקון מ"ג אות ס') כי "למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת שלא יעשה למוד הפשט שנה תמימה", ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי" ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד.

איברא, כבר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקדש (נדפס בריש ספר באורי הזהר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל [דהגה"ק בעל התניא זיע"א] לא פעם ושתים, שכל ימיו עשה קבע ללמוד

חזר בתשובתא, אושידו דדמא דיליה, יהא בפקודין דאורייתא. או יהא טבחה. או מוהללא.

והאי בר נש, איהו קמיט באנפוי, בחוטמיה, בקדליה, בגופיה, בדרעוי, ברגלוי. בהפוכא דעיינין חוורין, דאיהו אריה באנפוי בחוטמיה (ד) ב' ע"ב) בקדליה בגופיה בדרעוי ברגלוי. דא רחמי. ודא דינא.

עיינין סומקין דסטרא דכניא, אלין עיינין דדוד דאיתמר ביה, (שמואל א טז יב) והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי. שערי ירוקין בגוון חמה טובא, אנפוי סומקי מסטרא דמאדים טב.

בשערותי הו שבעה מיני גוויי דהבא, דאיהו זהב סגור, זהב אפיר, זהב פרוים, זהב שחוט, זהב טהור, זהב מופז, זהב תרשיש. שבעה אינון מיני דהבא, דשבע ספירין אתכלילן בהו. ושערא דיליה קמיט. וכל איברי דיליה קמיטין. מסטרא דשברים. ובגין דא, (שמואל א יז יא) דוד הוא הקטן, ואיהו דרגא דיליה הוד, דנטיל בגבורה.

אבר עינא חוורין, נטלין בנצח וחסד, ואינון אריכין. ושרטוטין דמצחא פלהון אריכין, מסטרא דתקיעה. אבל שרטוטין דמצחא מסטרא דבר נש קמיט, אינון קמיטין ברזא דשברים. ואית ליה רושם סומק תחות דרועא שמאלא, או בדרועא שמאלא, או בשוקא שמאלא.

ומאן דאתיליד בשעתא קדמאה דיומא תנינא, דאיהו דרגא דגבורה. יהא תקיף ביצריה, אם ישתדל באורייתא דבעל פה. ומלכות איהו חמה טבא, אורייתא דבעל פה מסטרא דגבורה, ואיהי סיגרא קדישא, אורייתא דבכתב אתקריאת מסטרא דחסד.

חמה בישא איהי גיהנם, דאתברי ביומא תנינא. ובסטרא דדרגא דעשו, נפקת סומקא. אף על גב דנטילת לבתר מפל גווינין, חוור וירוק ואוכם, מאן דאלים גבר, ועל שמה אתקריאת.

והאי איהי תיקונא דחכמתא עילאה. אבל איסטגנינין לא נטלין פוכבא בסידרא דא, אלא פפום ממשלת דילהון באורח חושפנא.

עיינין סומקין, אינון מרפבה דחיה דשור, דאיתמר בה (יחזקאל א' ו) ופני שור מהשמאל לארבעתן, דאינון ארבע גוויי עינא. ושולטנו דארבע גווינין אליו, איהו סומק. אבל עיינין חוורין, מרפבה דילהון אריה.

ואריה איהו מיכאל. שור, גבריאל. ומאן דאתיליד ברישא דשעתא דשור, יהא עתיר בדהבא, ובכל מיני סומק. בעיינין חוורין נהיר יהו"ה רחמי ודאי, ואתמר ביה הרוצה להחפים ידרים. בעיינין סומקין נהיר אדנ"י, וביה הרוצה להעשיר נעפין.

מאן דאתיליד בפלוגתא דשעתא קדמאה דיומא תנינא, יהא בינוני בעותרא. מאן דאתיליד בסופא דשעתא, האי איהו בזנבא דשור, יהא עני.

יומין דכל חד מתפלגין לתלת סטרין, פגוונא דנשמתא ורוחא ונפשא. נשמתא איהו מפורסייא יקירא, ואיהי מרפכה פריש פל פוכב ומזל. רוחא איהי מן מלאכייא, ואיהי מרפכה במציעות פל פוכב ומזל. ונפשא שותפי דבעיראן ועופין, וכל אילין דתאווה דעלמא שפלה, ואיהי מרפכה בסופא דכל שעתא, ובסופא דכל פוכב ומזל.

ומסטררא דנפשא דבעירא, יומי דבר נש קצירין, ואינון מעט ורעים. דכל יומי דבר נש דאינון בעניותא בצערא ובדוחקא, לאו אינון חיים, וכל שפן אי אינון יומין בלא תורה ומצוה, דלאו אינון חיים. אם חזר בתשובתא, אף על גב דאיהו בזנב טלה או שור, בכל מזל ומזל, קודשא בריך הוא אוסיף ביה רוחא יתירא דמלאכין, וסליק מזנבא למהוי בינוני. זכה יתיר למהדר בתשובתא במחשבתיה, קודשא בריך הוא יחיב ליה נשמתא מפורסייא, וסליק למהוי רישא פריש פל פוכב ומזל.

ובנין דא אין מזל לישראל. ואף על גב דאתיליד פריש שעתא, וקלקל עובדוי, קודשא בריך הוא נחית ליה מרישא לגופא, למהוי בינוני. ואי מקלקל יתיר בעובדוי, נחית ליה לסופא דכל מזל ומזל. והאי איהו תלוי במזל, ומזל רכיב עליה ושלטי עליה. אכל בזמנא דנשמתיה שליט ורכיב על מזלא, מזלא איהו טפילא לרוכב עליו.

ואם מזלא דאיהו טפלה לרוכב שליט עליה, איתמר ביה (דברים כח מג) הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה הוא ללך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב. ואיתמר על נשמתיה ורוחיה, (דברים כח טו) והיו חייך תלואים לך מגוד.

ואם חזר בתשובתא, יחזרון ליה רוחיה ונשמתיה, ואתקיים ביה קרא דכתיב, (דברים כח יג) ונתנה ה' לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה פי תשמע אל מצות ה' אלהיך. במצות זכי לרוחא, באורייתא זכי לנשמתא.

עיינן ירוקין דסטרא אחרא, מדידו דאתמשף מניה רזא דתוהו, דאיהי קו ירוק, קליפא דאגוזא.

ותלת קליפין אינון, דאתחזין בעיינין דסטרא אחרא. תהו גוון ירוק, קליפא קדמאה דאגוזא. בהו גוון תוור, קליפא תניינא דאגוזא,

וְאִיהוּ חֲנוּרָא דְעֵינִין. חֲשֵׁף קְלִיפָא תְּלִיתָאָה דְאַגּוּזָא, וְאִיהוּ סוּמְקָא,
כְּעֵשֶׂן דְאַצְטְבַּע בְּסוּמְקָא דְאַשָׁא, וְאִיהוּ סוּמְקָא חֲשׂוּף. מָרָה אוּכְמָא, תְּהוּם,
וְאִיהוּ חָלָל דְאַגּוּזָא, וְדָא אִיהִי לְבוּשָׁא דְיֵצֵר הָרַע.

נְטִיל מָרָה יְרוּקָה בְּסִטְרָא דְתוּהוּ, וְעֵבִיד צִיּוּרִין וְשִׁרְטוּטִין כְּפּוּם חוּבִין
דְּבִנֵי נֶשָׂא. כְּלָהוּ צִיּוּרִין וְשִׁרְטוּטִין עֲקִימִין, וְלָאוּ בְּאוּרַח מִישֵׁר.
וְכֵן חוּטְמָא וְאַנְפִין וְעֵינֵינִין, בְּכָל אֲתֵר דְיֵצֵר הָרַע חוּיָא בִישָׁא שְׂרִיָא, אִיהוּ
עֲקִימָא, וְכָל צִיּוּרִין דִּילֵיהּ עֲקִימִין.

נְטִיל מָרָה סוּמְקָא מְסִטְרָא דְחֲשֵׁף, וְעֵבִיד צִיּוּרִין וְשִׁרְטוּטִין. נְטִיל מָרָה
אוּכְמָא מְסִטְרָא דְתְּהוּם, דְאִיהוּ חָלָל דְאַגּוּזָא, וְעֵבִיד צִיּוּרִין
וְשִׁרְטוּטִין.

וְהָא חֲזִי, תְּלַת קְטָרִין בְּכַר נֶשׁ מְסִטְרָא דְדְכִיו, וְאִינוּן נֶפֶשׂא רּוּחָא וְנֶשְׁמָתָא.
נֶפֶשׁ, נְטִיל עֲפְרָא וּמִיָּא וְאַשָׁא וְרוּחָא. הָאִי נֶפֶשׁ סְטָא לְמִינָא, וְנְטִיל
מִיָּא כְּלִיל בְּפוּמָא דְאַרְיָה, וְעֵבִיד צִיּוּרִין. וְהֵיא מִיָּא דְנְטִיל, אִיהוּ מְמוּחָא,
וְאַתְּפֻלְג לְאַרְבַּע מוּחִין. וְרִזָּא דְמֵלָה (בְּרֵאשִׁית ב') וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיא לְאַרְבַּעָה
רְאשִׁים. אִינוּן גִּיחוּן פִּישׁוּן פְּרַת חֲדָקָל.

וְכּוּמְנָא דִּינִי מְשִׁיחָא, כָּל חַד וְחַד מְאַבְהֵן, אַחְזִי פְּעוּלְתֵיהּ. הֲדָא הוּא
דְכְּתִיב, (שם א כד) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, דְאִיהוּ חִיתוּ אָרֶץ,
אִפִּיק זֶרְעָא דִּילֵיהּ, כָּל חַד בְּיַחוּסֵיהּ. וְדָא זֶרְעָא דִּיצְחָק, דְאִיהוּ נֶפֶשׁ חַיָּה,
דְאִינוּן מִינָהּ, וְזֶרְעָא דִּילָהּ בְּאוּמָה דָּא, זֶרְעָא דְאִינוּן עַמֵּי הָאָרֶץ, דְּחַיָּה
דְאִיהִי שׁוּר, דְרִגָּא דִּיצְחָק.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים (שם א כ) יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם, (דף טא ע"א) אֲלֵיךְ מְאַרְיָהוּן דְּחֻכְמָה,
דְאִיהִי נֶפֶשׁ חַיָּה, דְאִינוּן כְּנוּגִין דְּמִתְרַבִּין בְּיָמָא דְאוּרִיָּתָא. וְאִינוּן
מְסִטְרָא דְאַרְיָה דִּימָא, דְאִיהוּ כְּשׁוּר בַּיָּם. דְאַרְיָה דְסִטְרָא אַחְרָא אִיהוּ פְּסוּל
בִּישְׁתָּא, וְאַרְיָה דִּימָא אִיהוּ לְמִינָא, דְאַבְרָהָם, וּבִיהּ הָרוּצָה לְהַחֲפִים
יְדָרִים.

וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם (שם שם), וְדָא פְּנֵי נֶשֶׁר אֲלֵיךְ
זֶרְעָא דִּיעֶקֶב, דְאִינוּן מְאַרִי פְּקוּדֵי דְאוּרִיָּתָא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה
(שם א ט), הַיַּבְשָׁה, דָּא אָדָם דְאַתְנָטִיל מְאַרְבַּע סְטָרִין דְעֲפְרָא. כֹּד
אַתְקִיִּים בַּהּ, יְבִשָׁה (שם ט ד) הָאָרֶץ מִמֵּי טוּפְנָא, יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא. וְרִזָּא
דְּמֵלָה וְיָהּ כ"ן, דְאִיהוּ שְׁבַעִין שָׁנִין.

כְּיוּמָא קְדָמָא, עֵבִיד עֲבִידְתֵיהּ לְאַנְהָרָא לוּן, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת י כג)
וְלִכְלָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר. וְעוּד (שְׁמוֹת יג כא) וְהָ הוּלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם

וגו', כגונונא דמצרים. ביומא תנינא, (בראשית א 1) ויהי מבדיל, אפריש לישראל מנייהו, הדא הוא דכתיב, (שמות יד כ) ולא קרב זה אל זה כל הלילה. ביומא תליתאה, אעבר לון בימא. הדא הוא דכתיב, (בראשית ט ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה. פתיב הכא ותראה היבשה, וכתיב התם (שמות יד כא) וישם את הים לחרבה. אור דיומא קדמאה, מיניה נהרין שמשא וסיהרא, ביומא רביעאה. ועלייהו אתמר, (שם יג כא) וה' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם.

יומא תנינא, ביה אתברי נמא. הדא הוא דכתיב, (בראשית א 1) יהי רקיע בתוך המים. ויום חמישאה, מיניה אפיק נוני נמא. דכמה דמאורות דיומא רביעאה תליין ביומא קדמאה, הכי נונין דיומא חמישאה תליין ביומא תנינא.

יומא תליתאה, איהו פליל מפלא, איהו דרגא דיעקב, דאיהו נשרא, פלילא ממא ואשא. ויומא שתיתאה, ביה תלייא, וביה אתברי אדם, מההוא עפרא דיומא תליתאה.

יומא קדמאה אברהם, דדרגיה חסד, לקבליה הוא נצח, ואהרן כהנא נהיר אנפוי פמשא, איהו לקבליה, יומא רביעאה, דא בדא תליא, הדא הוא דכתיב, (תהלים טו יא) נעימות בימינך נצח.

יומא תנינא יצחק, דדרגיה גבורה, לקבליה יומא חמישאה, דאיהו הוד, דרגא דדוד.

יומא תליתאה יעקב, לקבליה יומא שתיתאה, שלמה, דדרגיה יסוד, דאיהו שלום ה', ועליה איתמר (במדבר כה יב) הנני נותן לו את בריתי שלום.

יום שבת, מלכות, דרגא דבן י"ה, דאיהו ו'. דמהלך חמש מאה שנין, דאינון חמש ספירות, מטי ליסוד, לאתחברא בה'. ויום שבת איהו משה רבנו, דדרגיה בינה.

יום שבת פליל פלא, כגונונא דא, (בראשית ב ב) ויכל אלהים ביום השביעי, דא יומא קדמאה. מלאכתו, דא יומא רביעאה. וישבת ביום השביעי, דא יומא תנינא, מפל מלאכתו אשר עשה, דא יומא חמישאה, דביה אתחבר בי מקדשא, ולא הוה בנינא ביה באלף חמישאה. ויקדש אותו, דא יומא תליתאה, פי בו שבת מפל מלאכתו, דא יומא שתיתאה. אשר ברא אלהים לעשות, דא גופין לנשמתיין דרשיעייא. דלא בעא

לְמַעַבְד לִזְנוּן גּוֹפִין, דְּאֶזְלִין כְּלָהוּ נַע וְנָד. וְדָא רִזָּא (משלי יא כא) יַד לִיד לָא יִנְקָה רַע.

יְשֻׁבַת דְּכָלְהוּ, נִיחָא דְכָלְהוּ, יְהֵא מִשָּׁה. דְּאִיהוּ דּוּגְמַת בֶּן י"ה, דְּבַת זּוּגְיָה מְלָכוּת, שְׁבַת. שְׁבַת וְדָא, דְּעֵלָה אַתְמָר (תהלים קג יט) וּמְלָכוּתוֹ בְּכַל מְשָׁלָה, דְּאִיהוּ מְלָאכּוּת דְּאַדְפִּיר בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא.

וְרָא כְּמָא דְחֻשְׁבִּין טְפָשִׁין, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד עֲבִידְתָּא, אוּ טַרַח לְמַעַבְד עֲבִידְתִּיה, וְנַח בְּיוֹמָא שְׁבִיעָא, כְּבַר נֶשׁ דְּטַרַח בְּעִבְדְתִּיה, וּלְבַתֵּר דְּסִיִּים נַח. חַס וְשְׁלוֹם, אֲלָא בְּכַל זְמַנָּא דְשְׁכִינְתָּא אִיהִי בְּגֻלוֹתָא, אַתְמָר בַּהּ (בראשית ח ט) וְלָא מְצָאָה הִיוּנָה מְנוּחַ, דְּלָא אֲשַׁתְּכַח צְדִיקָא, דִּיהֵא לָהּ נִיחָא בִּיה.

וְנִיחָא דִּילָהּ, אִינוּן צְדִיקָיָא, דְּנַחַתַת בְּהוּן, כְּגוֹן אַבְרָהָם וְאַהֲרֹן וְזִרְעֵיהּ. יֶצְחָק וְדוֹד וְזִרְעֵיהּ. יַעֲקֹב וְשְׁלֹמֹה וְזִרְעֵיהּ. וְעֵלְיָהוּ אַתְמָר, (שם ב יב) וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבַּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדְּשׁ אוֹתוֹ. יוֹמָא דְכָלְהוּ, נִיחָא דְכָלְהוּ.

וּמִן הַשְּׁבִיעִי, מִשָּׁה, כְּלִיל כְּלָהוּ, בִּיה נַח שְׁכִינְתָּא מְכָלְהוּ, וְדָא אִיהוּ וַיִּשְׁבַּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, שְׁבִיתָה דְּאֱלֹהִים וְדָא, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא, וְלָא אַמַר וַיִּשְׁבַּת ה', דְּאִימָא אִיהוּ דְטַרַחָא בְּבִנְיָן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה ג א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שִׁלַּחְתֶּם אִמְכֶם.

וְבִנְיָן דָּא אַרְבַּע יְסוּדִין, כָּל חַד עֶבֶד עֲבִידְתִּיה, חַד אַרְיָה, וְהֵא אִיתְמָר. תְּנִינָא שׁוּר, סוּמְקָא כְּוּוּרְדָּא, סְטָא לְשִׁמְאֵלָא, נְטִל גְּוִון אֶשָּׁא וְעֶבֶד צִיּוּרִין וְשִׁרְטוּטִין וְאַתְרִיָּה בְּלָפָא.

נְשֵׁר, אַתְרִיָּה בְּגוּפָא, נְטִל רוּחָא כְּלִילָא בְּפוּמָא, סְטָא לְאַחוּרָא, וְנְטִיל גְּוִון חַד מְסִיְהָרָא, סְטָא לְקַמִּיָּה, וְנְטִיל גְּוִון חַד מְשִׁמְשָׁא, סְטָא לְמִינָא וְשִׁמְאֵלָא וְנְטִיל תְּרִין גְּוִוִין מְנִיָּה, אֲשַׁתְּכַח כְּלִיל מְכַל גְּוִוִין. וְהֵא אִיהוּ נְשֵׁרָא רְבִרְבָּא, מְאָרִי דְנוּצָה, רַב גְּדַפִּין, כָּל גְּוִוִין בִּיה אַתְחַזִּין. אַדָּם סְטָא לְעֵילָא, וְשִׁרְיָא בְּדִיוּקְנָא דְאַנְפִּין, וְרָשִׁים תְּמֵן דִּיוּקְנָא דְכָלְהוּ חִיוּן, וְאַתְלַבֵּשׁ בְּכָלְהוּ, וְאַתְחַזִּי דִּיוּקְנִיָּה בְּהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (יחזקאל א י) וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הֵימִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׁוּר מִהִשְׁמָאל לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי נְשֵׁר לְאַרְבַּעַתָּן. וְרָשִׁים בְּהוּן צִיּוּרִין וְגְוִוִין דְאַנְפִּין, וְשִׁרְטוּטִין דְמַצְחָא.

בְּהוּן רָשִׁים תְּלַתִּין וְתָרִין שְׁבִילִין, דְּאִינוּן נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲקָמָה. וּכְפּוּלְהוּ אַתְכְּסִיִּין בְּתַלְתִּין וְתָרִין, בֵּין אַנְפִּין וְגְדַפִּין דְחִיוּן, דְשֵׁשׁ עֶשֶׂר אַנְפִּין אִינוּן לְאַרְבַּעַתָּן לְאַרְבַּע חִיוּן, וְשֵׁשׁ עֶשֶׂר גְּדַפִּין סְלָקִין תְּלַתִּין וְתָרִין. הָכִי

אינון שרטוטין דמצחא, ושרטוטין דעינין.

תלת עשר גוונין אינון בציריין דאנפין דקו המדה. וכולהו גוונין אזלין בקו המדה, באורח קשט, וכולהו רשימין בוא"ו. תריין ותלתין שבילין מצויירין ביו"ד ה"א ה"א.

תריין עשר גוונין, דתלת חיון, דאינון ו"ו, ודמות פניהם פני אדם א, דמתלבש בהון ואיתפסי בהון. ו' לתתא, ו' לעילא, ו' לעילא, שית גוונין עילאין. ו' לתתא, שית גוונין תתאין. בשית גוונין עילאין פרח לגבי עילא. ובשית גוונין תתאין פרח לגבי תתא.

ורוא דמלה, (ישעיה ו ב) בשפתים יכסה פניו ובשפתים יכסה רגליו ובשפתים יעופף, אלין אינון דיוקנין, דאתלבש בהון א' עילאה, דאיהו תפארת. אדם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. אלין אינון נתיבין דחכמה, דאיהו נתיב לא ידעו עיט, (דף טא ע"ב) א', דאיהו אדם, עליה אתמר במופלא ממה אל תדרש ובמכוסה ממה אל תחקר. דאיהו אור (א) דאתעטר בגוונין דאינון ו"ו, ואיהו לא אתגלגיא, עליה איתמר (דברים ד טו) כי לא ראיתם כל תמונה.

ואית לתתא דמות אדם, ולא אדם. עלה אתמר (כמדבר יב ח) ותמונת ה' יביט ודא נפש השכלית, מסטרא דמלכות, דרשים כל גוונין אלין, ואיהי אתקריאת יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא איהו מ"ה למטה.

רוח רשים רשימין במלאכיא, דאינון ארבע, מיכא"ל גבריאל"ל נוריא"ל רפא"ל. וסליק לעשר, דאינון: אראלי"ם. שרפים. חשמלים. שנאנים. תרשישים. אופנים. אלהים. אישים. חיות. בני אלהים.

ובלהו מתלבשין ונהרין בגוונין דאנפין. דגוונין אינון לבושין לאינון מלאכין, פגופא דמתלבש בלבושין. ואינון אחזיין דיוקנין בלבושין, לנביאה. ורוחא דאיהו תפארת, רכיב במלאכיא, ברוחא דאיהו רכיב בגופא, ורזא דמלה, (חבקוק ג ח) כי תרכב על סוסיה מרפבותיה ישועה.

נשמתא איהי מסטרא דבינה, ועלה שרייא מחשבה דלית לה סוף. ובה, לית דמיון, ולית צורה, ולית דיוקנא. בגין דאיהי עלמא דאתי.

ולית בה לא גופא, ולא דיוקנא, פמה דאוקמוה מארי מתניתין, העולם הפא אין בו לא גוף ולא גויה. ונשמתא אתלבש בכורסא, דאיהו אדם דבריאה, ובארבע סטריין דילהון. תמן איתמר, (דברים ד טו) כי לא ראיתם כל

תמונה, דעלה איתמר (ישעיה סד א) עין לא ראתה אלהים זולתך.

ובהאי מחשבה, הוו מצויירין כל נביא, כל דמיונין וכל ציוריין לתתא מינה. ולעילא מינה לא תפסין ציור כלל. בה לא הוו יכלין למתפס

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה הדין, ה' בדרך נחמנו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדין (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון מה הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עַלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קַדְמֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאַרְיָה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ספר

תיקוני זהר

ל-354 ימות השנה

המהולק

לימוד ספר זוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא... בלימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה' וכו'. (פלא ויעין אתה ז', זוהר) וכן נתן מרן האר"י תיקון לבעל תשובה שיאמר המשה דפיין זוהר או תיקונים בכל יום (מורה באצבע להדריך את מ) אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדולתו ורוממותו ית"ש מכל למודיו כמו מלימודי חכמת הקבלה, כיווד מלימוד ספר זוהר הקדוש והתיקונים, חכמת אדם תאיר פניו מריבוי העולמות העליונים הקדושים לאין קץ וסוף ותכלית. (יסוד ושרש העבודה, שיעור הששי, שער הניצור)

הגני רושם לך תלמידי המובהק הרב הגאון הקדוש מו' יעקב יוסף הכהן ג"י בקצרה על נייר קטן בכיון כפדי שתשא אותו בכל עת. קבלתי ממורי ורבי וכו' [הבעש"ט], תיקונים ילמד בכל השנה בכל יום. (כתר שם טוב)

מכתב מורנו הבעש"ט: לכבוד ... בכל לילה קודם השינה ממש תלמוד מאמר אחד מתיקוני זוהר הקדוש ואו תישן בטח ובל תורא בעהד"ת, והש"ת יטע בלבנו אהבתו ויראתו דוקא אמן כי"ר. מנאי מודו ישראל במודה"ר אליעזר בעל שם ממעובד.

[כתר שם טוב]